

Molnár C. Pál (1894–1981)

Angyali üdvözlés II., 1930

Olaj, vászon, 100x80 cm
Jelezve balra lent: MCP 1930

Proveniencia:

- Az 1980-as évek második felében
Pulay Anna tulajdonában

Reprodukálva:

- Pogány Ö. Gábor: Molnár C. Pál.
Corvina Kiadó, Budapest, 1988, 52. kép
- A boldog művész képeskönyve.
Molnár C. Pál 1894–1981.
(Összeállította: Csillag Pálné Éva)
Kossuth Kiadó, Budapest, 1997, 57. oldal

Kikiáltási ár: 5 500 000 Ft / 22 000 EUR

Molnár C. Pál: Pulóveres Madonna, 1929,
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

Párizstól Rómáig

Molnár C. Pál pályakezdését Európa két nagy művészeti központja, Párizs és Róma egyaránt meghatározta. A fiatal művész közvetlenül az első világháború után jutott el a művészetek fővárosába, Párizsba, ahol 1921–22 folyamán elsősorban a Louvre klasszikus mestereinek az alkotásait tanulmányozta. Megbízták Tiziano egy mitológiai témájú kompozíciójának másolásával, de saját magának is készített kopiákat Ruysdael tájképéről és Baldovinetti Madonnájáról. A muzeális művek mellett a kiállítótermekben, kisebb galériákban látta a kortárs festők munkáit, itt találkozott a posztimpreszionizmus és a kubizmus legkülönbözőbb irányzataival, melyek erőteljes nyomot hagytak az ebben az időszakban készült alkotásain. Hazatérése után korábbi és Párizsban készült munkáit a modern irányzatokat felkaroló Belvederében mutatták be. A kiállított anyag sikerét, elismerését jelzi, hogy Molnár C. Pált a Képzőművészek Új Társasága (KUT) kiállító tagjai sorába választotta. A szélesebb körben való ismertséget azonban azok a nagyvonalú, lendületes, néha frivol hangvételű újságrajzok hozták meg számára, melyek 1926–29 között jelentek meg az Est-lapokban. Az évtized második felétől Gerevich Tibor pártfogolta, 1928-ban elnyerte a római ösztöndíjat. Közel három esztendőn át volt – többek között Pátzay Pál, Aba-Novák Vilmos, Patkó Károly, Kontuly Béla társaságában – a Palazzo Falconieri lakója. Pályatársaihoz hasonlóan figyelmét elsősorban az antik művészet és a reneszánsz emlékei, különösen a trecento és quattrocento mesterek monumentális freskóciklusai, valamint a firenzei és sienai festők friss, temperával festett, bensőséges hangulatú táblaképei ragadták meg.

"Meditáló művészet"

Kampis Antal Molnár C. Párról írt tanulmánya gazdag képanyaggal illusztrálva 1935-ben jelent meg a Szinyei Merse Pál Társaság folyóiratában. A szerző írásában felvázolta a művész addigi pályaképét, kiemelve vallásos alkotásait, különös hangsúllyal elemezte az Angyali üdvözlés-kompozíciókat. A tanulmány mellett reprodukált egyik alkotás (*Angyali üdvözlés I.*) például „...teljesen az olasz trecento ihletése. A két alak valószínűtlenül elnyújtott arányú, karcsú, légies jelenség, ami a hűvös tárgyilagossággal megjelentett részletek mellett is a testetlenség szférájába emeli őket. Figurák, architektúra, a falnyílásokon át való kitekintés a maga középtér nélkül való messzi távlatával gondos transzponálása a sienai Annunziatáknak, anélkül azonban, hogy azoknak valóságerejű, bensőséges lírája fellelhető volna a képen”.

Angyali üdvözlések

A bibliai témák már az 1920-as évek első felétől foglalkoztatták a művészt. Jézus életének jeleneteit az évtized közepétől egyre gyakrabban ábrázolta, talán ezek a rajzok és festmények győzték meg Keleti Artúrt arról, hogy *Angyali üdvözlés* című verseskötetének az illusztrálását 1927-ben a fiatal festőre bízta. Molnár C. Pál finom tusrajzokat készített, amelyeknek később fába metszett sorozatát a monzai Nemzetközi Iparművészeti Kiállításon (1929) aranyéremmel jutalmazták. Az Angyali üdvözlés jelenetét különböző variációkban, számos alkalommal újragondolta, a következő évtizedekben művészetének egyik emblemikus, igen népszerű témájává vált. A Mű-Terem Galéria aukciós kiállításán Molnár C. Pál egyik legismertebb kompozíciójával, az 1930-ban született *Angyali üdvözlés II.* című festményével találkozhat a művészetkedvelő közönség. A kora-renaissance alkotásokat idézik a tiszta vonalvezetés, a keveretlen színek. A régiak temperatechnikáját imitáló, vékonyan festett olajfestmény kisebb eltérésekkel – például az arcok, a háttér dombos tája és növényzete – párdarabja annak a reprodukált képnek, melynek elemzését Kampis Antal adta tanulmányában. Molnár C. Pál *Angyali Üdvözlés I.* című – ma budapesti magántulajdonban őrzött – még Rómában készült reprezentatív alkotását az ösztöndíjasok munkái közül az egyik legsikeresebb darabként tartjuk számon. Gerevich Tibor, a Római Magyar Akadémia kurátora 1930-ban be is választotta a Velencei Biennálé magyar anyagába. Majd a mű szerepelt Budapesten, a Nemzeti Szalon kiállításán, ahol az elmúlt három esztendő eredményeit mutatták be, ez utóbbi tárlat alkalmával a katalógusban reprodukcióban is közölték. A kompozíció elismertségét mi sem mutatja jobban, hogy Bortnyik Sándor és Rabinovszky Márius is beválogatták a *Kétezer év festészete. Festői témák története az európai művészetben* című, 1943-ban megjelentetett kötetük reprezentatív képanyagába.

Zsákovics Ferenc

